

Правила читання (1)

Наголос у французьких словах завжди падає на останній склад.

1. Літера **à** завжди читається як [a], *accent aigu* ставиться лише для того, щоб розрізнити на письмі певні слова, напр.: *la* – артикль та *là* – прислівник там; *à* – прийменник та *a* – 3 особа однини дієслова *avoir*, наприклад *Elle a* – вона має. Подібним чином слова *ou* – сполучник та *où* – прислівник *де, куди*. При цьому вони звучать абсолютно однаково.
  2. Літеру **s** між двома голосними читають як [z]: *la chaise* [la-'ʃe:z].
  3. Літеру **ç** читають як [s]: *le garçon* [lə-gar-'sɔ̃], *la leçon* [la-lə-'sɔ̃], [la-'sɔ̃].
  4. Подвоєні приголосні у слові зазвичай вимовляються як один звук: *belle* [bɛl], *cadette* [ka-'dɛt]; *le ballet* [lə-ba-'lɛ]. Виняток становлять випадки, коли зустрічаються дві однакові літери, одна із яких є складовою префікса, а інша – основи слова, наприклад: *illégal* [il-le-'gal].
  5. Перед голосними **e, i, y** літеру **g** читають як [ʒ]: *la plage* [la-'pla:ʒ], *la girafe* [la-zi-'raf], *la gymnastique* [la-ʒim-nas-'tik].
В інших випадках **g** читають як [g]: *la gare* [la-'ga:r], *la grève* [la-'grɛ:v].
Буквосполучення **gu** перед голосними зазвичай читають як [g]: *conjuguer* [kɔ̃-ʒy-'ge], *le guide* [lə-'gid].
  6. Буквосполучення **ou** читається [u] *la blouse* [la-'bluz]
  7. Літера **i** перед будь-яким голосним читається [j] *la piece* [la-'pjɛs], *le pianiste* [lə-pja-'nist], *le couturier* [lə-ku-ty-'vjɛ].
  8. Буквосполучення **ill** після голосного читається [j] *l'abeille* [la-'bɛj], *détailler* [de-ta-'je], після приголосного – [ij] *la famille* [la-fa-'mij], *habiller* [a-bi-'je]. Виключення! У словах *mille, ville, tranquille* та похідних від них, напр.: *village* та інші, читається [il] [mil].
  9. Буквосполучення **qu** читають як [k]: *la fabrique* [la-fa-'brik], *quitter* [ki-'te].
  10. Буквосполучення **oi** вимовляється як [wa]: *le soir* [lə-'swa:r].
  11. Будь-який голосний, що стоїть перед носовими приголосними **n** та **m**, які перебувають із ним в одному складі, набуває носового тембру, а приголосні **n** та **m** не читаються: *le fond* [lə-'fɔ̃], *bombarder* [bɔ̃:-bar-'de].
Якщо носовий приголосний подвоєний (**nn, mm**) або за приголосною стоїть голосний, носовий тембр голосного руйнується, а приголосний читається: *économe* [e-ko-'nom], *sonner* [so-'ne].
- ### 12. НЕ ЧИТАЮТЬ
- Літеру **t** наприкінці слів звичайно не читають: *elle part* [ɛl-'pa:r], *il sort* [il-'sɔ:r].
Літеру **d** наприкінці слів не читають: *le pied* [lə-'pje], *tard* [ta:r].
У кінці слова літеру **p** зазвичай не читають: *trop* [tro], *le sirop* [lə-si-'ro], *beaucoup* [bo-'ku].
Літеру **x** наприкінці слова не читають: *vieux* [vjø], *les yeux* [le-'zjø], *deux* [dø].
Літеру **z** наприкінці слова не читають: *parlez* [par-'le], *assez* [a-'se], *chez* [ʃe].
Літеру **s** наприкінці слова зазвичай не читають: *très* [trɛ]. Більшість французьких іменників та прикметників утворюють множину за допомогою додавання **німого** закінчення **s**: *l'élève* [le-'le:v] – *les élèves* [le-ze-'le:v], *blanche* [blɑ̃ʃ] – *blanches* [blɑ̃ʃ].
Літеру **e** наприкінці повнозначних слів не читають: *madame* [ma-'dam].
Літеру **h** у французькій мові **ніколи** не читають, але в окремих випадках може відігравати певну роль у вимові.